

עירובין עג

מאי מקום דירה?

ר	שמואל
מקום פיתא	מקום לינה

קושי על רב: מיתבי: הרועים, והקייצין והבורגנין ושומרי פירות, בזמן שדרכן ללין בעיר — הרי הן כאנשי העיר. בזמן שדרכן ללין בשדה — יש להם אלפים לכל רוח!

תירוץ: התם אנן סהדי דאי ממטו להו ריפתא התם, טפי ניחא להו. (מקום פיתא) תגובת רב יוסף לדברי רב: אמר רב יוסף: לא שמיע לי הא שמעתא.

תגובת אביי לדברין: אמר ליה אביי: את אמרת ניהלן, ואהא אמרת ניהלן: **האחינ** שהיו אוכלין על שלחן אביהן, וישנים בבתיהן — צריכין עירוב לכל אחד ואחד. ואמרינן לך: שמע מינה מקום לינה גורם. ואמרת לן עלה, אמר רב יהודה אמר רב: במקבלי פרס שנו.

תנו רבנן: מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן, וחמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן

	רבי יהודה בן בתירה	רבי יהודה בן בבא
בנשים	מתיר	אוסר
בעבדים	אוסר	מתיר

הוכחה לדברי רבי יהודה בן בבא: אמר רב: מאי טעמא דרבי יהודה בן בבא, דכתב: "וּמִנְיָאֵי כְתוּבָה מִלְּפָנֵי הַיְיָ" .

שאלה: פשיטא, בן אצל אביו, כדאמרן. אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו, פלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבי יהודה בן בבא. תלמיד אצל רבו, מאי?
תשובה: תא שמע, דרב בי רבי חייא אמר: אין אנו צריכין לערב, שהרי אנו סומכין על שולחנו של רבי חייא. ורבי חייא בי רבי אמר: אין אנו צריכין לערב, שהרי אנו סומכין על שולחנו של רבי.

שאלה: בעא מיניה אביי מרבה: חמשה שגבו את עירובן, כשמוליכין את עירובן למקום אחר, עירוב אחד לכולן, או צריכין עירוב לכל אחד ואחד?
תשובה: אמר ליה: עירוב אחד לכולן.

קושי: והא אחין, דכי גבו דמו, וקתני: **צריכין עירוב לכל אחד ואחד!**
תירוץ: הכא במאי עסקינן - כגון דאיכא דיורין בהדיהו. דמגו דהני אסרי, הני נמי אסרי. חיזוק לתירוץ: הכי נמי מסתברא, דקתני: **אימתי? בזמן שמוליכין את עירובן במקום אחר, אבל אם היה עירובן בא אצלם, או שאין דיורין עמהן בחצר — אין צריכין לערב,** שמע מינה.

שאלה: בעא מיניה רב חייא בר אבין מרב ששת: בני בי רב, דאכלי נהמא בבאגא, ואתו ובייתי בבי רב, כי משחינן להו תחומא, מבי רב משחינן להו או מבאגא משחינן להו?
תשובה: אמר ליה: משחינן מבי רב.
קושי: והרי נותן את עירובו בתוך אלפים אמה, ואתי וביית בביתיה, דמשחינן ליה תחומא מעירוביה!

תירוץ: בההוא אנן סהדי - דאי מיתדר ליה התם ניחא ליה, ובהדא אנן סהדי - דאי מייתו להו ריפתא לבי רב, ניחא להו טפי.

שאלה: בעי רמי בר חמא מרב חסדא: אב ובנו, הרב ותלמידו, כרביס דמו או כיחידים דמו? צריכין עירוב, או אין צריכין עירוב? מבוי שלהן ניתר בלחי וקורה, או אין ניתר בלחי וקורה?
תשובה: אמר ליה, תניתוה: **אב ובנו, הרב ותלמידו, בזמן שאין עמהן דיורין הרי הן כיחידים, ואין צריכין לערב, ומבוי שלהן ניתר בלחי וקורה.**

הבנה שנייה	הבנה ראשונה – והקושי שבה	
ר' מאיר	רבי מאיר היא, דאמר: בעינן עירוב ובעינן שיתוף	חמש חצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי, עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי — מותרין בחצירות ואסורין במבוי.
ר' מאיר וטעמא מאי אמר רבי מאיר בעינן עירוב ובעינן שיתוף? שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות, והכא, כיון דרובה עירבו — לא משתכחא	<u>קושי</u> : אתאן לרבנן דאמרי בחדא סגיא <u>תירוץ</u> : ואם נשתתפו נמי קאמר	ואם נשתתפו במבוי — מותרין כאן וכאן
ר' מאיר	היכי דמי? אי דלא בטיל, אמאי מותרים? אלא פשיטא דבטיל	עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי, ושכח אחד מבני חצר ולא עירב — מותרין כאן וכאן
ר' מאיר	<u>קושי</u> : ואי דבטיל — אמאי אסורין במבוי? וכי תימא קסבר רבי מאיר אין ביטול רשות במבוי. והא תניא: שהרי ביטל לכם רשותו, דברי רבי מאיר. אלא פשיטא דלא בטיל. ומדסיפא דלא בטיל — רישא נמי דלא בטיל. רישא וסיפא רבי מאיר, מציעתא רבנן!	מבני מבוי ולא נשתתף — מותרין בחצירות ואסורין במבוי, שהמבוי לחצירות כחצר לבתים.

